

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB10 : 1849

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB10 : 1849", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 21*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2003 , s. 75. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb10-txt-shoot-n87.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 21

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB10:87

#

Løgn i de offentlige Forhold hævner sig altid.

Her et Exempel af vore litteraire Forhold. Tausheds-Polemiken er ypperlig, men den maa være absolut sand, og kun bruges hvor den er sand. Heiberg vilde nu bruge denne Polemik mod mig, vilde ignorere. Det var en Grund-Løgn, thi jeg var ikke blot ham ebenbürtig, men ham overlegen. Hvad var Følgen deraf? At Pøbelagtigheden kom saa stærkt op; thi den var godt fornøiet med, at Tausheds-Polemiken (der med Sandhed skulde bruges mod den) nu var blevet saaledes tvetydig, at den lige saa godt kunde betyde det ganske Overordentlige. Martensen vilde ignorere mig. Det var Løgn, han kunde ikke paa fjerneste Maade tage det op med mig. Hvad var Følgen deraf? At Magnus Eirikson kom op; han var godt tjent med, at han, ved ikke at faae Svar, kom paa en Maade i Classe med mig.

Senere har » *Fædrelandet*« ligeledes løgnagtigt brugt Tausheds-Polemiken.

#